RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0099 van 17 augustus 2011 in de zaak 1011/0757/SA/3/0701

In zake:

1. de heer
2. de heer
3. de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Luc RYCKAERT

kantoor houdende te 9900 Eeklo, Koningin Astridplein 14

bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door: de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

mevrouw
 de heer
 de byba

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Jan FIERS

kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 383 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 8 april 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 november 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep onder meer uitgaande van de huidige verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare van 4 augustus 2010 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de derde tussenkomende partij, de vergunning verleend voor het wijzigen van de verkavelingsvergunning.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de verzoekende partijen tot tussenkomst betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 juli 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Evi DE CLERCQ die loco advocaat Luc RYCKAERT verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer Johan KLOKOCKA die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Jan FIERS die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

1. Mevrouw , de heer Lieven en de byba vragen met een op 30 mei 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 6 juni 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking heeft de voorzitter van de derde kamer de verzoekende partijen tot tussenkomst evenwel slechts voorlopige toelating verleend om in de debatten tussen te komen.

De voorzitter van de derde kamer heeft de eerste en tweede verzoekende partijen tot tussenkomst gevraagd om uiterlijk op de zitting waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld, een nadere toelichting te verschaffen bij het rechtens vereiste belang waarover zij menen te beschikken, desgevallend met inbegrip van het indienen van aanvullende stukken.

Aan de derde verzoekende partij tot tussenkomst werd gevraagd om eveneens uiterlijk op de zitting waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld, het bewijs te bezorgen dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden.

2.

Uit de door de eerste en de tweede verzoekende partij tot tussenkomst ter zitting neergelegde nota houdende een nadere toelichting omtrent het rechtens vereiste belang dat zij menen te hebben bij hun verzoek tot tussenkomst blijkt dat de eerste en de tweede verzoekende partij tot tussenkomst, naast de derde verzoekende partij tot tussenkomst, deels eigenaar zijn van het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. De eerste en de tweede verzoekende partij kunnen aangemerkt worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO. Hun verzoek tot tussenkomst is derhalve ontvankelijk.

3.

Uit het door de derde verzoekende partij tot tussenkomst neergelegde verslag van de raad van bestuur van 23 mei 2011 blijkt dat tijdig en door het daartoe bevoegde orgaan van de derde verzoekende partij tot tussenkomst werd beslist om in rechte op te treden voor de Raad. Ook het verzoek tot tussenkomst van de derde verzoekende partij tot tussenkomst, als aanvrager van de bestreden beslissing, is bijgevolg ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 6 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de derde tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare een aanvraag in voor een vergunning tot "wijziging van de verkavelingsvergunning".

De gevraagde wijziging heeft betrekking op lot 1 van de verkaveling en beoogt de splitsing van vermeld lot in twee loten (1A en B) waarbij lot 1B uit de verkaveling wordt gesloten. De stedenbouwkundige voorschriften van de oorspronkelijke verkavelingsvergunning blijven voor het lot 1A volledig behouden met uitzondering van de artikelen 2 en 3:

"

Artikel 2 voorziet in de oorspronkelijke verkavelingsvoorschriften:

De rooilijn verloopt zoals op het verkavelingsplan is aangegeven.

De bouwlijn werd ontworpen zoals op het verkavelingsplan is aangeduid.

Wordt als volgt gewijzigd voor lot 1A:

De rooilijn verloopt zoals op het verkavelingsplan is aangegeven.

De bouwlijn voor lot 1A wordt op 14,00 m afstand van de rooilijn gebracht.

Artikel 3 voorziet in de oorspronkelijke verkavelingsvoorschriften:

De zijdelingse bouwvrije strook zal minimum 5,00m bedragen.

Wordt als volgt gewijzigd voor lot 1A:

De zijdelingse bouwvrije strook voor de linkerzijde van lot 1A wordt op minimum 3,00m gebracht.

..."

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Eeklo-Aalter', gelegen in woongebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurde bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt. Het perceel is gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling bestaande uit negen loten van 11 mei 1970 (ref. LC/AM 10.107.621/V).

Er werden vijf bezwaarschriften ingediend, onder meer uitgaande van de huidige verzoekende partijen. De bezwaarschriften handelden over de onduidelijkheid van de aanvraag, het niet

opnemen van het zwembad op het plan, de waardevermindering van de resterende loten en de beperkte bebouwbare oppervlakte. De bezwaarschriften werden evenwel niet weerhouden door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 6 juni 2010 een gunstig advies uit onder voorwaarde dat er een regularisatiedossier voor het zwembad wordt ingediend.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 20 juli 2010 een gunstig advies met de volgende motivering:

u

Het ingediende dossier in verband met de verkavelingswijziging is volledig en de procedure tot behandeling van deze aanvraag is correct verlopen. Ik sluit mij volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Knesselare verleent op 4 augustus 2010 een vergunning aan de derde tussenkomende partij en overweegt hierbij onder meer het volgende:

"...

- het voorwerp van de aanvraag wordt duidelijk in kaart gebracht de vergunningverlenende overheid gaat ervan uit dat de aanvraag de correcte informatie weergeeft
- het zwembad wordt uit de verkaveling gesloten en maakt geen deel uit van de aanvraag, een regularisatie dient aangevraagd
- de bouwlijn wordt in overeenstemming gebracht met de bouwlijn van het aanpalende perceel, het ontwerp is integreerbaar in de directe omgeving.
- een bouwvrije zijstrook van 3m voldoet aan de gangbare normen, de ruimtelijke draagkracht wordt niet overschreden.

. .

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 04 augustus 2010 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is volgende voorwaarden opgelegd door het schepencollege strikt te volgen:

- De voorschriften zoals bepaald in de vergunning tot verkavelingswijziging STRIKT na te leven
- De verkavelingsvoorschriften uit de oorspronkelijke verkavelingsvergunning blijven van toepassing
- Er dient een regularisatiedossier ingediend voor het zwembad

Deze vergunning stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen, indien deze nodig zouden zijn.

..."

Tegen deze beslissing tekenen onder meer de verzoekende partijen op 13 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 9 november 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de vergunning tot wijziging van de verkavelingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 9 november 2010, beslist de verwerende partij op 18 november 2010 om het beroep niet in te willigen en de vergunning te verlenen:

"

De juridische aspecten

De aanvraag beoogt het wijzigen van de voorschriften van de van kracht zijnde verkaveling voor het lot 1 in een 9 loten omvattende verkaveling, als hoger al omschreven.

Art. 4.6.7. §1.van de Vlaamse codex stelt dat de eigenaar van een in een niet-vervallen verkavelingsvergunning begrepen kavel een wijziging van de verkavelingsvergunning kan aanvragen voor het deel dat hij in eigendom heeft.

Alvorens zijn aanvraag in te dienen, verstuurt de eigenaar per beveiligde zending een afschrift van de aanvraag aan alle eigenaars van een kavel die de aanvraag niet medeondertekend hebben. De bewijzen van deze beveiligde zendingen worden op straffe van niet ontvankelijkheid bij het aanvraagdossier gevoegd.

De aanvraag doorloopt dezelfde procedure als een verkavelingsaanvraag, met dien verstande dat de aanvraag nimmer aan een openbaar onderzoek moet worden onderworpen.

§2. van zelfde artikel 4.6.7 van de Vlaamse Codex, stelt dat de wijziging van de verkavelingsvergunning moet worden geweigerd als de eigenaars van meer dan de helft van de in de oorspronkelijke vergunning toegestane kavels een ontvankelijk, gegrond en op ruimtelijke motieven gebaseerd schriftelijk bezwaar indienen bij het college van burgemeester en schepenen. Dat bezwaar moet worden ingediend binnen een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat vanaf de datum van overmaken van de beveiligde zending, vermeld in §1, tweede lid.

Er werd door 5 van de 7 eigenaars in de verkaveling bezwaar aangetekend.

De bezwaarschriften worden beoordeeld in het kader van een goede ruimtelijke ordening. De ingediende bezwaarschriften bevatten evenwel geen gegronde motieven welke betrekking hebben op de goede ruimtelijke ordening.

Bijgevolg vormen deze bezwaren geen onoverkomelijke legaliteitsbelemmering vanuit artikel 4.6.7 §2 van de voormelde Vlaamse Codex.

De goede ruimtelijke ordening

De aanvraag beoogt het wijzigen van lot 1 en houdt volgende in:

- nieuwe grootte van het perceel bedraagt 17,70m breedte bij diepte van 64,50m en vormt het te bebouwen lot 1A.

De spievormige linkerstrook waarop deels zwembad al werd ingericht, wordt uit de verkaveling gesloten en vormt het lot 1B

- de bouwlijn wordt aangepast aan deze van de aanpalende woning rechts in de verkaveling, namelijk op 14.00m achter de rooilijn in plaats van op 8.00m.
- de zijdelingse bouwvrije strook aan de linkerzijde wordt minimum 3.00m in plaats van 5.00m. De aanpalende woning met zwembad is eigendom van de aanvraagster namelijk de bvba

Het voorwerp van de aanvraag, namelijk het wijzigen van de grootte van het lot 1, wordt duidelijk in het planvoorstel weergegeven.

De perceelsbreedte van het lot 1A bedraagt na de afsplitsing nog ongeveer 17,70m, waarbij een bouwbreedte van 9,70m wordt vooropgesteld. Deze bouwbreedte is nog ruim voldoende breed om het perceel 1A te kunnen bebouwen met een vrijstaande woning welke voldoet aan alle comforteisen.

Het hierbij voorzien van een bouwvrije zijstrook van 3m, welke daarbij nog eens is gericht naar de linkse zijde, dus naar de zijde buiten de verkaveling, voldoet aan de huidige gangbare normen.

De ruimtelijke draagkracht wordt hierdoor niet overschreden. Bovendien blijft de rechtse bouwvrije strook, gericht naar het bebouwde lot 2, zijn breedte van 5m behouden. Hierdoor wordt er ruimtelijk geen enkele hypotheek gelegd op de overige percelen, welke deel uitmaken van de verkaveling.

Het bezwaar dat door het lot 1 kleiner te maken, men de bouwvrijheid en bouwstijl beperkt, men bijkomende beperkingen oplegt aan de afmetingen van de mogelijke woning en men door dit te doen het residentiële karakter van de buurt wijzigt, kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Het residentiële karakter van de buurt wordt niet geschaad.

De bouwlijn van de mogelijke bebouwing op lot 1A wordt in overeenstemming gebracht met de bouwlijn van de bebouwing op het rechts aanpalende lot 2, waardoor het ontwerp ruimtelijk perfect integreerbaar is in deze directe omgeving.

Het effectief regulariseren van het zwembad, maakt gelet dat voorliggende aanvraag slechts een wijziging van de verkaveling inhoudt, geen deel uit van de aanvraag.

De aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening van de omgeving niet in het gedrang, waardoor het beroep, ingesteld door derden, bijgevolg niet voor inwilliging vatbaar is

Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is.

De vergunning tot wijziging van de verkavelingsvergunning kan worden verleend onder de volgende voorwaarden:

- de voorschriften zoals bepaald in de vergunning tot verkavelingswijziging zijn strikt na te leven. De overige verkavelingsvoorschriften uit de oorspronkelijke verkavelingsvergunning blijven van toepassing.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partijen betwisten de tijdigheid van het voorliggende beroep. Zij wijzen tevens op een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO nu hen door verzoekende partijen geen afschrift van het inleidend verzoekschrift zou zijn bezorgd.

Beoordeling door de Raad

1.

Met een ter post aangetekende zending van 8 april 2011, inclusief een afschrift van het inleidend verzoekschrift, deelt de raadsman van de verzoekende partijen mee dat zijn cliënten op 21 december 2010 bij de Raad beroep hebben aangetekend tegen de bestreden beslissing doch dat zij tot dan geen uitnodiging tot betaling van het rolrecht mochten ontvangen.

Na contact met de griffier van de Raad bleek bovendien dat vermeld verzoekschrift zelfs niet was geregistreerd. Aan de raadsman van de verzoekende partijen werd gesuggereerd om het verzoekschrift opnieuw in te dienen met bewijs van de eerste aangetekende zending. De verzoekende partijen deden zulks middels de aangetekende zending van 8 april 2011.

2. Hoewel het verlies van een aangetekende zending niet uit te sluiten valt, staat het vast dat de zending van 21 december 2010 de Raad nooit heeft bereikt. Het door de verzoekende partijen voorgelegde bewijs van aangetekende zending toont enkel aan dat op 21 december 2010 een zending aan de Raad werd gericht doch niet wat de inhoud ervan was.

In zoverre de verzoekende partijen daarnaast kennelijk hebben nagelaten om een afschrift van hun verzoekschrift aan de verwerende partij en de tussenkomende partijen te bezorgen, kan, zelfs al heeft de kennisgeving conform artikel 4.8.16, §5 VCRO in tegenstelling tot wat de tussenkomende partijen suggereren een louter informatieve waarde, de Raad niet nagaan of de verzoekende partijen voorliggend verzoekschrift daadwerkelijk op 21 december 2010 hebben ingediend.

Nu de verzoekende partijen deze onduidelijkheid, door niet te handelen conform artikel 4.8.16, § 5 VCRO, zelf in de hand hebben gewerkt, is de Raad van oordeel dat de vordering tot schorsing, in zoverre ze uitgaat van de eerste verzoekende partij, als laattijdig en dus onontvankelijk dient afgewezen te worden.

3.

Vermelde vaststelling geldt evenwel niet voor wat betreft de vordering tot schorsing van tweede en de derde verzoekende partij. Uit het administratieve dossier blijkt immers dat de verwerende partij de bestreden beslissing enkel aan de eerste verzoekende partij heeft betekend en dit terwijl ook de tweede en de derde verzoekende partij, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, beroep bij de verwerende partij hadden aangetekend tegen de beslissing van 4 augustus 2010 van het college van burgemeester en schepenen van Knesselare.

Gelet op artikel 4.7.23, §3 VCRO diende de bestreden beslissing ook aan de tweede en de derde verzoekende partij te worden betekend. De verwerende partij heeft dit evenwel nagelaten. De betekening van de bestreden beslissing gebeurde bijgevolg op gebrekkige wijze zodat dat de in artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO bedoelde beroepstermijn ten aanzien van de tweede en de derde verzoekende partij geen aanvang heeft genomen.

Het beroep in hoofde van de tweede en derde verzoekende partijen is bijgevolg tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen <u>kunnen</u> ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift voldoende aannemelijk maken dat zij als eigenaars van de overige kavels rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, met name een drastische beperking van de oppervlakte van het lot 1A waardoor afbreuk wordt gedaan aan het open en landelijk karakter van de wijk en het zicht naar de achterliggende open velden wordt verminderd. De aard en de omvang van deze hinder en nadelen worden voldoende concreet omschreven en er valt niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

"...

Gelet op het feit dat de bestreden beslissing een vergunning verleend aan de aanvrager om de perceelsgrenzen van een lot te wijzigen en de bouwafstand te verminderen teneinde de aanvrager toe te laten dit 'nieuwe' lot 1A te verkopen, wordt men geconfronteerd met een moeilijk te herstellen nadeel indien de vergunning lopende huidige procedure niet geschorst wordt.

Immers eenmaal het lot is verkocht en er is op gebouwd, zullen verzoekers voor voldongen feiten geplaatst worden.

..."

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

u

Verzoekers menen een MTHEN te zullen ondervinden bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er worden evenwel, zoals hierboven aangetoond, geen ernstige middelen aangebracht die een schorsing zouden verantwoorden.

Verzoekers laten daarenboven na om in hun verzoekschrift in concreto aan te tonen dat er werkelijk een MTHEN zou zijn en merken enkel op dat "eenmaal het lot is verkocht en er is op gebouwd, zullen verzoekers voor voldongen feiten geplaatst worden".

Aangezien de bestreden beslissing de wijziging van louter juridische bepalingen inhoudt, en geenszins de toelating tot het uitvoeren van bouwwerkzaamheden geeft, kunnen er geen moeilijk te herstellen nadelen uit ontstaan.

Er valt sowieso niet redelijk aan te nemen dat verzoekers een ernstig nadeel kunnen ondervinden van de wijziging van een perceelsgrens die niet aan hun eigen lot paalt. ..."

De verzoekende partijen tot tussenkomst voegen hieraan nog het volgende toe:

"...

Met betrekking tot het MTHEN is het zo dat het betrokken perceel 1 inmiddels reeds is verkocht, nadat de instrumenterende notaris zich heeft vergewist van de afwezigheid van het beroep tot schorsing en vernietiging tegen de beslissing van de deputatie. Als het al de bedoeling was om deze verkoop tegen te gaan, is dit achterhaald.

Een verder MTHEN zoals wordt geargumenteerd, voorvloeiend uit de bouw van een woning op het kwestieus perceel, kan evenwel bestreden worden op het ogenblik dat hiervoor een stedenbouwkundige vergunning zou worden aangevraagd, en is nu nog niet aan de orde.

Bijgevolg is er op dit moment geen MTHEN.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de

Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

Blijkens het inleidend verzoekschrift is het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partijen met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, gelegen in de opsplitsing van lot 1, zoals vergund middels de bestreden beslissing, en in de verkoop en de mogelijke bebouwing van het afgesplitste perceel 1A waardoor zij, naar eigen zeggen, voor voldongen feiten zouden worden geplaatst.

De Raad stelt vast dat de opsplitsing van lot 1 van de verkaveling, in een lot 1A en 1B, evenals de verkoop door de tussenkomende partijen van het afgesplitste lot 1A, inmiddels in de praktijk werden gerealiseerd. De gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing kan deze 'nadelen' derhalve niet langer voorkomen. In zoverre de verzoekende partijen daarnaast de mogelijke bebouwing van lot 1A wensen te verhinderen, is de Raad van oordeel dat de omstandigheid dat lot 1A zou worden bebouwd, zelfs in het licht van de ten behoeve van vermeld lot aangepaste stedenbouwkundige voorschriften, op zich niet, minstens niet kennelijk zonder meer, kan worden beschouwd als een voldoende ernstig nadeel in de zin van 4.8.13 VCRO.

Noch met betrekking tot het feit dat lot 1A qua afmetingen en begrenzing zou afwijken van de andere loten van de verkaveling, noch met betrekking tot het feit dat de ten behoeve van lot 1A gewijzigde stedenbouwkundige voorschriften een afbreuk zouden doen aan het open en landelijk karakter van de verkaveling, leggen de verzoekende partijen enig stuk voor dat de Raad toelaat de ernst en het persoonlijk karakter van vermeld nadeel te beoordelen.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan immers niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen ondervinden of kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen.

In zoverre de ernst van de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen, bij gebrek aan enig nuttig stuk ter zake, derhalve niet kan onderzocht worden, is een onderzoek en een beoordeling van het eventueel moeilijk te herstellen karakter ervan evenmin aan de orde.

Gegeven het voorgaande, is er dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ontvankelijk.		
2. De vordering tot schorsing in hoofde van de eerste verzoekende partij is onontvankelijk.		
3. De vordering tot schorsing in hoofde van tweede en de derde verzoekende partij wordt verworpen.		
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.		
Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 augustus 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:		
Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kame	r,
	met bijstand van	
Eddie CLYBOUW,	griffier.	
De griffier,		De voorzitter van de derde kamer,
Eddie CLYBOUW		Filip VAN ACKER